

NOTÍCIES I LLIBRES

Dues col·leccions i quatre sèries noves, la darrera oferta del Servei de Publicacions

Una nova sèrie de la col·lecció **Oberta**, "Textos teatrales hispánicos del siglo XVI" i dues noves col·leccions –**Comunicació i Estètica & Crítica**– són la darrera oferta del Servei de Publicacions tot just encetat aquest any acadèmic.

La col·lecció **Oberta** estrenava aquesta nova sèrie, dirigida per **Joan Oleza**, amb tres títols: *Nobleza y espectáculo teatral (1535-1622)*, *De la comedia humanística al teatro representable*, i *Cuatro comedias celestinescas*, dels autors Teresa Ferrer Valls, J. Lluís Canet Vallés i Miguel A. Pérez Priego, respectivament. Mentre que el primer estudia els diferents gustos i interessos teatrals de la noblesa, els altres dos paren atenció a aquelles obres que mostren una primerenca influència de l'obra de Fernando de Rojas.

D'altra banda, la col·lecció **Comunicació**, dirigida per **Vicent Salvador**, inicia la seua singladura amb tres sèries: "Assaig", on s'acaba de publicar *L'ombra i els somnis*, unes reflexions filosòfiques del científic valencià, **Lluís Meseguer**;

"Espais Discursius", amb dos títols a punt d'aparèixer, *Literatura periodística i periodisme literari en el temps de la post-ficció*, d'Albert Chillón, i *Signes sobre pedres*, un estudi sobre els grafits a cura de Joan Garí; i, per últim, la sèrie "Feminismes", on imminentment es publicarà un text sis-centista de **Poulain de la Barre** sobre la igualtat dels sexes.

La col·lecció **Estètica & Crítica**, dirigida per **Romà de la Calle**, arranca amb dos títols, *Proceso a la estética*, d'Armando Plebe, i *Wittgenstein y la estética*, de Jacques Bouveresse.

La col·laboració entre institucions és la tònica dominant d'aquestes noves ofertes. "Textos teatrales" resulta de la conjugació d'esforços entre la UNED i les universitats de València i Sevilla. **Comunicació**, altrament, és una col·lecció compartida per tres de les quatre universitats valencianes –Alacant, València i Jaume I de Castelló. La Fundació Universitària, Patronat Martínez Guerricabeitia, i la Universitat de València coediten **Estètica & Crítica**.

Primer manual en català sobre electromagnetisme

Electromagnetisme bàsic es el títol del primer manual en català nascut arran del programa de beques concedides pel Servei de Normalització Lingüística de la Universitat de València.

Editat pel Servei de Publicacions, dins la col·lecció Educació/Materials, aquest manual de **Francesc Pomer** és especialment concebut per als estudiants de primer cicle de Física o d'altres disciplines on s'estudia aquest tema.

Electromagnetisme bàsic és un dels resultats de la tercera edició de beques per a manuals en català, creades per subvenir a una vella demanda, la de fornir els alumnes d'uns compendis específics escrits en català per especialistes de cada ram. En premsa es troben, també altres manuals que gaudiren d'aquestes beques anys anteriors. Aquests són *Introducció a la informàtica*, d'**Enric Cassaban**, *Manual de Geografia Física*, a cura de **Vicenç Rosselló**, i *Química orgànica general. Estructura i propietats dels compostos del carboni*, a càrrec de **Ramon Mestre** i **Salvador Gil**. Pròxima està la convocatòria d'una nova edició d'ajuts.

Més informació al Servei de Normalització Lingüística de la Universitat de València, carrer La Nau, 2. Tel. 386 48 39.

Terçer concurs d'ajuts a revistes científiques

El proper dia 30 de desembre finalitza el termini de presentació de candidatures al concurs de revistes científiques convocat pel Servei de Publicacions de la Universitat de València. Es tracta de la tercera edició d'aquest concurs destinat a impulsar publicacions –ja existents en projecte– vinculades a aquesta

universitat. L'edició de la revista beneficiària serà assumida pel Servei de Publicacions durant un període de dos anys, temps durant el qual aquesta haurà de propendir cap al seu futur autofinançament, o bé concedirà subvencions a dues de les propostes presentades.

La comissió avaluadora valorarà

especialment el caràcter interdisciplinari i la viabilitat editorial de les ofertes.

Caplletra i *Acta Estomatològica Valenciana* foren les publicacions beneficiades la passada edició amb aquests ajuts.

Les bases per a la present convocatòria es poden lliurar al Servei de Publicacions de la Universitat, carrer La Nau, 2. Tel. 386 41 15.

THEORIA. Revista de teoría, historia y fundamentos de la ciencia. Centro de Análisis, Lógica e Informática Jurídica-Argitarapen Zerbitzua Euskal Herriko Unibertsitatea. Números 16-17-18, Segona Època, Octubre, 1992.

La revista THEORIA fou fundada el 1952, a Madrid, enmig de l'obscurantisme cultural que definia aquella època, com bé assenyala el director de la revista, Miguel Sánchez-Mazas, en un potser massa histriònic article introductor. És ben fàcil de suposar que l'empresa, de signe inequívocament intel·lectual però també –i molt més en aquells moments– polític, no reeixí gaire temps. Tanmateix, aquesta Segona Època respon indiscutiblement als mateixos postulats que regien la primera: difondre, discutir i acréixer el cabal de coneixements sobre els fonaments teòrics de la ciència. I és destacable que, en una tasca com aquesta, hom pare més atenció al contingut de l'oferta que no pas a la seua presentació, cosa que resulta perillosament habitual avui dia. Aquests tres números esdevenen, en la pràctica, dos toms, dedicats a celebrar els quaranta anys "de la apertura de una nueva vertiente en la colaboración filosófica-científica en

España y la Comunidad Iberoamericana" (no caldrà recordar, supose, la data d'aparició d'aquests números). El resultat aplega quasibé setanta treballs, repartits en deu seccions i ordenats genèricament en els dos volums: el primer aplega les col·laboracions referides a la teoria, història i fonaments de les ciències formals, mentre que el segon inclou les referides a les ciències naturals, humanes i socials. Les àrees que s'hi toquen de prop palesen a bastament l'envergadura de la iniciativa: des de la filosofia stricto sensu fins la física, tot passant per la biologia, l'antropologia, la matemàtica, la teoria de sistemes o la filosofia del llenguatge. El resultat ve a demostrar que encara es poden fer revistes de caràcter científic tot i la precarietat dels mitjans. Senzillament, encomiable. M.B.

Antropología i alimentació. Una proposta per a l'estudi de la cultura alimentària. Sílvia Carrasco i Pons. Publicacions d'Antropologia Cultural, Universitat Autònoma de Barcelona, Bellaterra, 1992.

La proliferació de les pràctiques naturistes, dietètiques, en els nostres hàbits, si bé és un fenomen difícil de precisar cronològicament, resulta a hores d'ara suficientment palmari. Les nostres darreres tendències culinàries apunten cada vegada més una preocupació creixent per conèixer què mengem i, sobretot, què cal menjar. Això cursa paral·lelament amb altres pràctiques, especialment les esportives, adreçades a mantenir el cos en un estat de saludable consistència. Però tot això, a més, s'emmarca dins d'una "reorganització" molt més genèrica de tota la imaginària occidental. Una nova arquitectura ideològica que, com totes, disposa els seus tòtems i tabús: salut i/o bellesa natural, tradicional, versus salut i bellesa artificial, química. Més genèricament encara:

Tradició versus Modernitat. Però en aquesta moderna guerra del bullit contra l'hamburguesa, primen excessivament els aspectes eminentment nutricionals –biològics– en detriment de les perspectives socials–culturals. Perquè hom ha oblidat que també els hàbits alimentaris formen part del tissatge cultural de la societat que en fa ús. I aquest llibre ofereix justament això, un altre estudi dels nostres hàbits alimentaris, analitzats des de l'antropologia, perspectiva que permet d'aportar una mica més de llum en la confusió alimentària de l'home modern, tot denunciant les paradoxes de l'omnívor del segle XX, les gastroonomies, la neofília i la neofòbia alimentària, el mite de la cuina tradicional i, en definitiva, alguns dels falsos tòtems alimentaris hodierns. Perquè no sempre sabem quan, com i per què mengem el que mengem. M.B.

Los españoles y el vino. J. F. Díez Manrique. Servicio de Publicaciones, Universidad de Cantabria, Santander, 1992.

És d'agrair que els investigadors oblidin –o, almenys, posterguen– de tant en tant la freda metodologia i el llenguatge esquerp dels seus escrits científics, per oferir-nos els resultats de la seua investigació d'una forma no per més agradosa menys fiable. I no és altra cosa el que ha fet el professor Díez Manrique, especialista en l'estudi psiquiàtric de l'alcoholisme. Conscient que el consum d'alcohol a l'Estat espanyol no només és un problema actual sinó també una tradició cultural, s'ha aventurat en una, si més no, curiosa iniciativa. Aprofitant la lectura del Quijote i del Fray Gerundio de Campazas, obres que apareixen al llibre per il·lustrar la societat espanyola dels segles XVI al XVIII, l'autor realitza un inventari de citacions i termes populars (més de dos mil n'ha comptat algú) que denoten la im-

portància habitual del consum d'alcohol durant l'època moderna, la que ens precedeix. Però, a més, al llibre –concebut més com un *divertimento* que no com un exercici erudit– s'hi adjunten les xifres estadístiques del consum actual en Cantàbria, a banda de diferents estudis sobre la seua sociabilitat –el llocs, les actituds i les excuses– i, inevitablement, sobre l'ampli espectre de conseqüències. En definitiva, i tret d'alguns abusos en una edició que, d'altra banda, pretén ser curiosa, aquesta és una iniciativa doblement remarcable. Per la resulta i per inusitada. M.B.

